

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.

№ 71.

1 września 1919.

Treść. 420. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie organizacji Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku	755
421. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie badania żywności i przedmiotów użytku publicznego.	757
422. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku publicznego w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku	759

Załącznik: Taksa.

420.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie organizacji Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku.

Na zasadzie Państwowej Zasadniczej Ustawy Sanitarnej i dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14 poz. 161) oraz w ślad rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 14 marca 1919 r. (Monitor Polski z dn. 21/III 1919 r. № 66) zarządzam co następuje:

Art. 1. Na czele Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku stoją dyrektorzy mianowani przez Ministra Zdrowia Publicznego, którzy są odpowiedzialni za całkowitą działalność poruczonego im Zakładu oraz za prawidłowe wykonywanie nadzoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku na zewnątrz, w okręgu, należącym do kompetencji Zakładu.

Podczas nieobecności dyrektora Zakładu obowiązki dyrektora spełnia pomocnik dyrektora (wicedyrektor) i wtenczas obejmuje wszelkie prawa i obowiązki dyrektora Zakładu. W razie przeszkody u tegoż ostatniego, obowiązki kierownicze pełni najstarszy rangą, względnie wyznaczony przez Ministra Zdrowia Publicznego zastępca dyrektora.

Art. 2. Personel Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku składa się z urzędników oraz służby.

Urzednicy i służba są urzędnikami względnie sługami rządowymi i zaliczeni są do kategorii płac istniejących dla urzędników względnie sług rządowych.

Wszelkie przepisy służbowe, odnoszące się do urzędników i służby rządowej, obowiązują również personel Zakładów Państwowych badania żywności i przedmiotów użytku.

Art. 3. Urzędników mianuje Ministerstwo Zdrowia Publicznego na wniosek dyrektora Zakładu, służbę mianuje dyrektor Zakładu.

Art. 4. Koszty podróży i djet urzędników i służby, wydelegowanych w celach urzędowych poza miejsce ich stałej siedziby urzędowej, ponieważ Zakład w toku badania technicznego uznał to za potrzebne, lub też na żądanie władz i organów państwowych, którym nadzór nad żywnością i przedmiotami użytku jest poruczony, ponosi Zakład z przeznaczonych na ten cel własnych kredytów.

Koszty podróży i djet, powstałe wskutek żądania innych władz państwowych, władz samorządu lub osób prywatnych, przypadają do zwrotu od żądającego, który winien złożyć Zakładowi zgóry sumę na te koszty potrzebną.

Art. 5. Personel zakładu podlega służbowo dyrektorowi względnie jego zastępcy, który wyznacza funkcje i prace poszczególnym członkom personalnym.

Personel Zakładu poświęcać musi cały swój czas pracy zakładowej w godzinach urzędowych. Praca naukowa personelu prowadzona być może po porozumieniu się z dyrektorem Zakładu.

Zaden z członków personelu nie ma prawa dokonywania jakichkolwiek badań^o prywatnych bezpłatnie lub za opłatą. Instrukcja służbowa dla Zakładu będzie wydana osobnem rozporządzeniem.

Art. 6. Wszelkie wydatki Zakładu mogą być wykonywane jedynie w granicach zatwierzonego przez Ministra Zdrowia Publicznego budżetu Zakładu na podstawie asygnat, podpisanych własnoręcznie przez dyrektora Zakładu lub w razie jego nieobecności przez zastępcę. Dyrektor przedkłada preliminarz budżetu i zamknięcie rachunków Zakładu Ministerstwu Zdrowia Publicznego do zatwierdzenia.

Art. 7. Przy rewizjach i oględzinach pomieszczeń, zabieraniu prób, dokonywaniu przedwstępnych badań oraz przy wszystkich czynnościach związanych z wykonywaniem dozoru nad żywnością i przedmiotami użytku należy unikać przeszkadzania w działalności wytwórni i sklepów oraz zwracania postronnej uwagi.

Art. 8. Zakładom Państwowym badania żywności i przedmiotów użytku wolno w takich przypadkach, gdy szkodliwość dla zdrowia jakiejś żywności lub przedmiotu użytkowego, przez Zakład zbadanego, jest wątpliwą, przesłuchiwać także biegłych z kół odnośnych gałęzi przemysłu i gospodarstwa wiejskiego, gdyby to okazywało się potrzebne do należytego wyjaśnienia rzeczy ze względu na szczególne stosunki.

Art. 9. Jeżeli wypadnie Zakładowi uczynić doniesienie do prokuratora, powinien Zakład o dokonaniu doniesienia uwiadomić tę władzę, na której żądanie przeprowadzono badanie.

Jeżeli w przypadku takim wniosek co do badania podała osoba prywatna, nie należy jej uwiadomić o wyniku badania, jeżeli prokurator temu się sprzeciwi.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terenie b. zaboru rosyjskiego z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 28 lipca 1919 r.

Minister Zdrowia Publicznego:

Janiszewski

421.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie badania żywności i przedmiotów użytku publicznego.

Na zasadzie Państwowej Zasadniczej Ustawy Sanitarnej i dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw Nr. 14 poz. 161) oraz w ślad rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 14 marca 1919 r. (Monitor Polski z dnia 21.III 1919 r. Nr. 66) zarządzam co następuje:

Art. 1. Istniejące zakłady badania artykułów żywności i przedmiotów użytku w Łodzi, w Warszawie i w Lublinie otrzymują nazwę Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku.

Organizację tych Zakładów określi osobne rozporządzenie. Bezpośredni nadzór nad działalnością Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 2. Zadania Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku są następujące:

- a) sprawowanie dozoru i kontroli artykułów żywności i przedmiotów użytku na targach, rogatkach i miejscach sprzedaży oraz wyrobu, jak również sprawowanie dozoru nad wyrobem artykułów żywności i przedmiotów użytku,
- b) wykonywanie odpowiednich badań artykułów żywności i przedmiotów użytku oraz wydawanie opinii o ich gatunku, zafałszowaniu i zdatności do użytku,
- c) opracowywanie nowych metod badania i prace naukowe z zakresu chemii produktów spożywczych,
- d) przygotowywanie organów nadzorczych kontroli produktów żywności i przedmiotów użytku drogą urządzania perjodycznych specjalnych kursów,
- e) przedkładanie wniosków w sprawach przeprowadzania dozoru nad żywnością i środków walki z fałszowaniem produktów spożywczych i przedmiotów użytku.